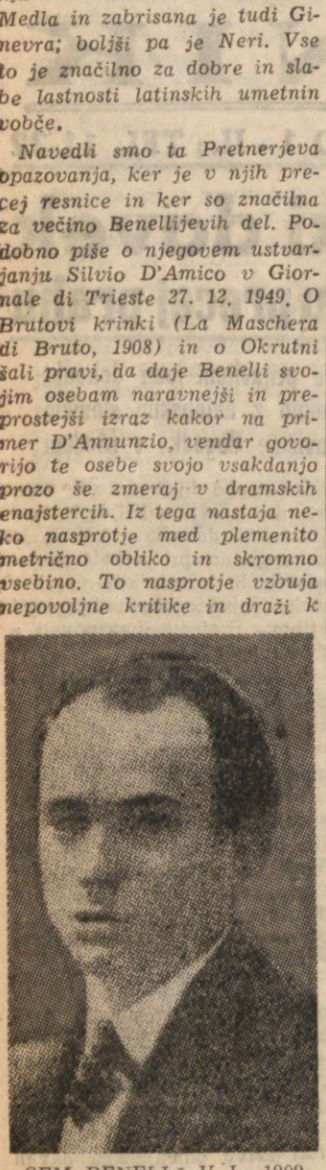

OB SMRTI
Sema Benellija

Italijansko slovo
je izgubilo pesnika
in pisatelja, katerega
ime je zaslovelo v
začetku tega stoletja
posebno zaradi nje-
govih dram. Dve imamo tu-
di v slovenščini: Ljubezen
treh kraljev (L'Amore dei
tre Re) in Okrutni šala (Ce-
na delle beffe) v prevodu Aloj-
za Gradnika (1922).

O Okrutni šali pravi Mirko
Pretner v Ljubljanskem Zvo-
nu 1924, 762, da je to pesem
masevanja. Zapletke spomi-
nja na Rigoletta. V delu je
mnogo prekipajočega življen-
ja, plantetnega v pesnih
slikah. Zelo vidne so blešče-
vosti, sijajne linije, mar-
siki, ki je prevačeno na zunanji
učinek. Gnaneto je precej za-
goneten, skonstruiran, poni-
žen in plašen, vendar zamiš-
lja drzne spletke; hladen je in
preudaren, a včasih prebija
strast iz njega; včasih spomi-
nja na commedia dell'arte.
Medla in zabavna je tudi Gi-
nerva; boljši pa je Neri. Vse
to je značilno za dobre in sla-
be lastnosti latinskih umetnin
vobče.

Navedli smo ta Pretnerjeva
opazovanja, ker je v njih pre-
cej resnice in ker so značilna
za večino Benellijskih del. Po-
dobno piše o njegovem ustvar-
janju Silvio D'Amico v Gio-
rnale del Trieste 27. 12. 1949, O
Brutoi krinki (La Maschera
di Bruto, 1908) in o Okrutni
šali pravi, da daje Benelli svo-
jim osebam naravnost in pre-
prostejši izraz kakor na pri-
mer D'Annunzio, vendar go-
vorijo te osebe svojo vsakdanjo
prozo še zmeraj v dramskih
enajstih. Iz tega nastaja ne-
ko nasprotje med plemenito
metrično obliko in skromno
vsebino. To nasprotje vzbuja
nepopolne kritike in draži k

SEM BENELLI V L. 1909

parodiji, Silvio D'Amico mihi,
da je prav to pripomoček k
uspehu nekaterih Benellijskih
dram na tujih odrih, češ da si
tudi radi predstavljajo Itali-
jo po svoje. «Mis, toži, smo
za tuje machiavelistični ali glu-
maci; iz commedia dell'arte, ju-
naki velikih čužnih pustolov-
ščin ali strastnih osvst; mi smo
Aretino, Cellini, Casanova, Ca-
gliostro, Napoleon ali, če ho-
čete, Mussolini... Grdo de-
janje v Okrutni šali sodi izbo-
ro v takšno gledanje; naši pri-
jatelji z onstran Oceana so
spoznali v njej, ko so gledali
predstavo, svojo Italijo. Toda
ostali so na površju. Kajti že
v tistem Benelliju, kakor v
vsem njegovem poznejšem de-
lu, je globoka odkritostnost.

Po Silviu D'Amico so vsa
glavna Benellijska dela zgra-
jena na motivu praznega strem-
ljenja po nedosegljivi dobrini,
na kruti zmagi neizbežnega
zla, tako: Ljubezen treh kral-
jev, Veliki plašč, Rosmunda,
Gorgona, Zenitev med centar-
ri, Ljubezenska zaljubljenca (1925)
ki skuša zmanjšati z be-
sedo miru divljanje med doma-
čimi strankami, in dela v pro-
zi, kakor: Niz biservov, Palek,
Slon in Orhideja, ki izražajo
včasih cinično pesnikovo obup
in njegovo razočaranje. Raz-
meroma veliki uspehi med ob-
cinstvom in številni priazni
med kritiki se pojasnjujejo s
tem, da se v Benellijskih de-
lih vrtijo blede in skoraj
otroče naivnosti z velikimi
teatralnimi učinki.

Slovani tmajo po obeh sve-
tovnih vojnah in svoji duši dve
aliki o Italiji. Prva sila kaže
Italijo izbranih duhov, deželo
umetnosti, sonca, delavnih rok
in razboritih glav, natrpan
panj z mnogimi milijoni pri-
zadevnih in podjetnih bitij,
gradišč zemeljske sreče sebi
in drugim, dozetih za napre-
dek in človekoljubje. Druga
slika kaže Italijo domišljavih
duhov, deželo popeljenih nago-
nov, strankarskih strasti, zlo-
činskih rok in razvratnih glav,
natrpan panj z mnogimi mili-
joni zemeljskega in požrešnih
bitij, razbijajočih sosedov vse
njih dobrine, vsiljujočih vsem
in povsed, kamor koli jih za-
nese korak, le svoj jezik in
svojo kulturo, raznarodujočih
in morečih cele narode, gra-
bečih tuje dežele v imenu mon-
te

2 obiska tržaških delavcev

Za neodvisnost lastnega in drugih narodov...

„Naša domovina je boj in prihodnost, vredna najzlahnejše krvi“ (Cankar)

Tam v Titovi Jugoslaviji je ta domovina uresničena. Njeni ljudje
jo gradijo zase in za druge, ker jim je jasen zgled osvobojenja

Za streljaj stran od glavne
ceste, ki drži iz Ljubljane
proti Gorenjski, stojijo skupi
novih tridesetstopenjskih sta-
novanjskih zgradb. Nekaj jih
je last mestne občine, ostale so
last tovarne Litostroji. Ki se
pričenja takoj za njimi, ta
tovarna je bil prvi objekt
socialistične graditve, kate-
rega so si ogledali tržaški de-
lavci na svojem triletnem
potovanju po Sloveniji. Nekdo
med njimi se je o velikosti
tovarne izrazil takole: «V ma-
ju sem jo gledal z nebotični-
ka in nisem mogel verjeti, da

občutek, da bi se najraje po-
stavili k njim v modri, zama-
šeni tati. «Kvalificirane de-
lavce imate?» zanima nekoga
med Tržačani.

«Z njimi je takov, odgovar-
ja Litostroji, žilav in se mlad
človek, kateremu pa se vidi,
da je moral iti skozi trde bor-
be in izkušnje, «da se gradi-
jo, kot se gradi tovarna. V
tovarni imamo tečaj za mi-
zarje, strugarje, ključavničar-
je in industrijsko šolo, iz ka-
tere lahko pridejo vajenci na
srednjo industrijsko šolo in na
univerzo. Povsod pa je težava,

BELA OPOJNOST

V TEM IDILICNEM KRAJU SO NAŠI SMUČARJI IN LJUBITELJI ZIMSKEGA ŠPORTA PREŽIVELI 10 LEPIH DNI NA ZIMOVANJU PLANINSKEGA DRUŠTVA. NA SLIKI JE POT IZ NJIHOVEGA DOMA NA VRŠIC

GOSPODARSTVO

TRGOVINA • INDUSTRIJA • PROMET • FINANCE

LONDON JE ZAVRNIL posojilo Mednarodne banke

V mednarodnem svetu je
vest, da je britanska poldržav-
na ustanova za gospodarski
razvoj kolonialnih ozemelj, ki
je pod nadzorom londonske-
ga Kolonialnega urada in za-
kladnega ministrstva, zavrnila
posojilo 5 milijonov dolarjev,
ki ga je ponudila Mednarodna
banka za obnovo in razvoj.
Angleški krog, ki je izjavil, da
bi se ponudila Mednarodna
banka za obnovo in razvoj,
potrebni, ki jo imajo, zavrnili
ponudbo, ker je posojilodaj-
alec predložil v podpis pogod-
bo, sestavljeno tako, da bi do-
bila banka izredno veliko u-
pravno nadzorstvo, čeprav jam-
či za posojilo britanski držav-
ni sklad, in čeprav je znesek
posojila nasproti dosedanjim
britanskim investicijam naj-
manjši. Kolonialni urad je nam-
reč vložil v razne načrte,
(skupno 28), ki pravzaprav
spadajo pod pojem tako ime-
novane Trumanove četrtne toč-
ke o razvoju zaostalosti oze-
melj, doslej že 14 in pol mili-
jonov funtov in še določil za
51 novih načrtov za razvoj
kolonij velikanske fonde. Pred-
sednik tega urada lord Treffi-
garne je sedaj izjavil, da bi
lahko dobili dolarsko posojilo
tudi od zasebnikov in pod
mnogo ugodnejšimi pogoji. Pa
čeprav bi ne bilo tako, je pri-
stavil, se bolj izplača pokli-
cati na pomoč britansko in
druge industrije držav OECD,
ki naj dobavijo stroje in opre-
mo, katere bi sicer nakupili
v ZDA s pomočjo posojila.

Znano je, kako preobložena
s podobnimi naročili je bri-
tanska industrija. Zaradi te-
reč vložil v razne načrte,
nik milanskega «24 Ore» k tej

stvari, da bo britanski korak
koristen za sodelovanje, razen
z drugimi državami, tudi z
Italijo.

Bolje je kar takoj pogledati
stvar v oči ko je govora o
pravicah posojilodajalca in
izvrševalca načrta, menijo
londonski krog. Zahteva Me-
dnarodne banke so tedaj mora-
le biti celo nasproti Britan-
cem zelo neprimerno, da so za-
vrnili posojilo. Po drugi strani
pa bi jim to morda dalo pri-
liko, da si okrepijo vpliv med
ostalimi evropskimi državami,
ki jih bodo na ta na-
čin skušali vključiti v svoj ko-
lonialni program mimo Ameri-
čanov.

Promet Hamburga v preteklem letu

Hamburško pristanišče je
imelo v l. 1949 9,5 milijonov ton
blagovnega prometa ali za 20
odst. več kakor v 1948. Pred-
vojni promet je znašal 25 mili-
jonov ton. Med nemškimi pri-
stanišči je na prvem mestu,
saj je odprenil nad 40 odst.
blagovnega pomorskega pro-
meta vse Nemčije. Od zuna-
nje trgovine Blicione odpa-
de nanj 29 odst., na zunanjo trgo-
vino s čezmorskimi deželami
celo 46 odst.

Celokupni promet se razdeli
sledče: 7,1 milijonov ton iz-
krcanega blaga in 2,4 milij-
onov ton ukrancnega blaga. Uvo-
ženi so predvsem surovine in
živila. Pri izvozu odpa-
de 50% na izdelke ali 300.000
ton v vrednosti okrog 400 mili-
jonov evropskih mark.

Plovne zveze Hamburga so
se v preteklem letu zelo pove-
čale in sicer je pridobil 29 no-
vih rečnih plovil, skupaj 116.
Tranzitni promet je bil do-
sedaj še slab in je dosegel ko-
leto nad 10 odst. predvojnega
tranzitnega prometa. Zato se

Spekulacija podražuje ceno kavi

Te dni je izjavil v Washing-
tonu senator Gillette, da bo
ponovno zahteval preiskavo
glede povišanja cen kavi v
ZDA. Senator je pred časom
kot predsednik komisije, ki je
preučevala to povišanje, ugo-
tovil, da je povišanje preneha-
lo, takoj ko so pričeli s pre-
iskavo. Ko pa so jo pozneje
opustili, so pričele cene zopet
narastati. To je po njegovem
očiten znak spekulacije.

Povprečne cene za kavo so
se dvignile v New Yorku od
53 do 60 centov za funt (047
kg) na 78 do 90 centov.

Ogromna težišča cinka in svinca v Porurju

Dopisnik «Neue Zuercher
Zeitung» poroča o najnovjših
raziskavanjih v Porurju, ki so
odkrila tam največja težišča
svinca in cinka v Evropi. Do
danes so odkrili tri dve rudi
v sto vrhov, niso pa jih mogli
še pridobivati, razen v dveh,
ker vsled posebnih vodnih raz-
mer ni bilo mogoče kopati
hkratu premog in imenovani
rudnini. Sedaj je porensko-
vestfalski geološki urad upo-
vil, da se razprostrajo težišča
od kraja Oberhausen do Olde
in od srednjega toka Lippe do
reke Ruhr.

„Osvobojenje“ zapadnoevropske trgovine ne gre več od rok

Italijanska tekstilna indus-
trija se pritožuje zaradi povi-
šanja carin na vse bombažno
blago, ki ga je uvedla Francija.
Povišanje znaša 20 odst. pri
preji. Francoski ukrep izvirja
iz popolne prostosti uvoza za
to robo iz držav članic OEE,
v smislu nedavnega sklepa o
«osvoboditvi» mednarodnih iz-
menjav. V italijanskih krogih
poudarjajo, da je sedveda tako
osvoboditev iluzorna, ker je
teoretično sicer možen neome-
jen uvoz, praktično pa zaradi
višje carine in torej podražit-
ve cen morda še bolj omejen.
Italijanska industrija bo toliko
bolj zadeta, ker so njeni pro-
izvodni stroški višji od onih
francoske industrije.

Industrija volne pa se pri-
tožuje na Veliko Britanijo.
Pravi namreč, da je uvoz vol-
nenih tkanin v Italijo obreme-
njen le z 30 odst. carine, na-
sprotno pa bi zadela italijan-
ske tkanine, uvožene v Angli-
jo poleg 18 odst. carine še tak-
va za tako imenovane luksuz-
ne tkanine v višini 67 odst.
odnosno taksa za «utilitijo» v vi-
šini 33 odst.

Primer za to je 8810-tonska
ladja zgrajena 1938, ki so jo
prodali za 126.000 funtov ster-
lingov, medtem ko je še leta
1948 podobna 8800-tonski par-
nik zgrajen 1944, dosegel 240
tisoč funtov. Tudi ladje vrste
«Empire», ki iz dneva v dan
zamenjujejo vrsto «standard
Ships» so močno padle v cen-
i na pr. 10.300-tonska takšna
ladja, zgrajena 1943 je bila sep-
tembra 1949 prodana za 175
tisoč funtov, septembra lani pa
njena posestrima iste lozme je
za 87.000 funtov. Padec cen pri
teji vrsti ladij znaša 35 do 40
odst., nasproti cenam v 1948
letu tudi moderne ladje vrste
«Liberty» so močno nazadova-
le v cenah. Prve mesece 1949
so se povprečno prodajale po
725.000 dolarjev, v drugi polo-
vici so beležili prodaje po 550
tisoč dolarjev, pod konec leta
pa jih niti pri prodaji ni bilo
več mogoče prodati. Zlasti tež-
ko se oddajajo stare ladje. Nek-
i 10.000-tonski parnik zgrajen
1919 v Veliki Britaniji, ki bi
v 1948 še dosegel 77.500 do
87.500 funtov, so prodali lani
za 40.000 funtov. Tudi
či ladje srednje tonaje je za-
cela enaka usoda. Ameriški
4150-tonski parnik, zgrajen 1919,
je veljal v 1948 35.000 funtov,
v 1949 pa je prodan za 20.000
tisoč funtov. Glede modernih
do vojni grajenih ladij se ni
pravih ponudb in vsled tega
tudi ni jasno, kako se bodo
gibale cene. Zanimljivo je
brodarji vztrajali pri trdnih
cenah. Nekaj primerov: 9000
tonska ladja, zgrajena 1947, je
bila lani prodana za 320.000
funtov sterlingov, 6475-tonska
ladja, prodana lani Poljski,
je veljala 550.000 fun-
tov sterlingov (zgrajena na
Danskem, hitrost 16,5 vozlov),
10.900-tonska ladja, zgrajena
1944, je veljala 650.000 dolar-
jev.

Ponavljajo se vesti o povišanju cene zlata

Agence France Presse poro-
ča iz Pariza o informaciji njene-
ga londonskega dopisnika
glede cene zlata. Dopisnik pou-
darja, da so v finančnih kro-
gih južnoafriške uniije prepi-
čani, da bo mednarodni denar-
ni sklad končno vendarle spre-
jel zahtevano južnoafriškega fi-
nančnega ministra Havenga-
naj se poviša uradna cena za
zlato.

V tek 1949 je na svetov-
nem trgu močno padlo povpra-
ševanje po ladijah, kar je bo-
dis posledica krize brodnih
vsiad vse manjšega najemanja
ladij, bošiji zaradi razvredno-
tenj valut. Kriza je zadela ne
samo kupčevanje s starejšimi
in večjimi ladjami, marveč tu-
di moderne objekte manjše
tonaje. Tudi zanje so cene nepre-
stano padale.

Razlegalo se je cviljenje, ravs
in renčanje zverjadi. Volkovi
so že dohitieli konja in ga na-
padli. Ljubinica se je tesno
oklenila hrastovega stebila in
jokala v bridkem spoznanju, da
gine pod zobmi volkov njen
edini varuh in rešitelj. Razloči-
la je do boro, kako se je valilo
nekaj po tleh, kako je zacvilil
volk, nato tiho, le goitanje in
renčanje in spopadanje za ko-
se mesa je dramilo noč.

Ljubinica je na hrastu čakala
zore. Roke je imela oklenjene
krog debela, glavo zakrito z dol-
gimi lasmi, tako je prenočevala
kakor preganjana ptica, ki
viktane glavico pod peruti.

Nadaljevanje sledi

v Titovih zavodih „Litostroji“

Struži, vrta skobja turbine.
«Se naša Tovarna strojev ga
nima», ugotavljajo Tržačani.
Pa naj se ustijo, da se tu ne
gradi. Ljudje se žrtvujejo, to-
da vedo zakaj.»

Litostroji so pokazali našim
se svojo menzo in malo sindi-
kaino dvorano. «Pri mi zah-
je prostora za štiri osebe in de-
lavce lahko komodo sede.
V naši jedilnici je odmerjeno
za vsakega komaj pol metra.

čistost v borbi proti revizioni-
stom, ki bi ga hoteli zmanjšati
in ponarejeni resnico. Pod te-
ma slikama je 17 prehodnih
stavnic. Te romajo od podod-
bora k podobori, dobi jo ti-
sti, ki je pač najboljši. Na ne-
ki taki zastavici je bil na rde-
čih svili izvezen polž in pod
njim napis: «Podobori, pripra-
vi se, sicer te prehitijo polži»
Litostroji se je nasmehnil in
rekel: «Tako se ustvarja socia-
listično tkmovanje».

Na drugi prehodni zastavici
je stalo: «Heroy socialističnega
tkmovanja v proizvodnji».

To je socialistični način de-
la, kajne? Je vprašal nekdo.
«Vzpostavljam k novim in še
večjim uspehom».

«Tako je, uspehi in delo da-
jo človeku zadovoljenje. Tam
pred mizo za pingpong, kjer se
delavstvo razvedra, kadar se mu
od prostem času, zahče, je po-
zdravljati Tržačane nekdo v
imeni uprave: «Videli ste, in
to, kar ste videli» — je rekel,
sje naš odgovor obrekoval-
cem».

To, kar so videli, je bilo tu-
gi za naše najvažnejše. Spo-
znali so z lastnimi čutili in
pričevati o nasprotju. «Kma-
lu bi bil nekaj pozabila», so
rekli našim, ko smo stopili
že ven.

«Kaj so se začudeno ozri-
li. «Našo industrijsko šolo».

V ospredju je prostor za pri-
reditive in kino, dokler ne bo
se v tej petletki dograjen novi
sindikaini dom. Freska v pred-
vežju prikazuje udarnike.
Umetniki umskih ustvarjalcev
stojijo v hrame socialistične
graditve in postajajo last de-
lovnih ljudi. Tudi v mali sindi-
kaini dvorani — visijo.

V ospredju pa je slika Lenina
in Tita. Prvi je teoretsko raz-
vil Marksov nauk v obdobju
imperialističnih vojn in revo-
lucij, drugi obranila njegovo

s seboj. To bom doma povedal
ženi. Pri nas «servicije» go-
spod, tukaj kvalificirane de-
lavke.

V lahki obdelovalnici pri-
vlačijo najbolj njihovo pozor-
nost mogočini željav, skobje-
ni stroji, strojne žage ter zo-
pet žene-strokovnjakinje.

«Koliko dni so ga monti-
rali?»

«Predvideno je štirideset dni,
toda mi smo ga montirali v
osmih dneh. Dvajset delavcev
je bilo pri njem».

Na verigi visi velika, kadi
podobna posoda. Zda jo bo
dvignil in prenese na drugo
mesto. «Koliko ton neki ima?»

«Ne vem, toda žerjav lahko
dvigne 25 do 30 ton.

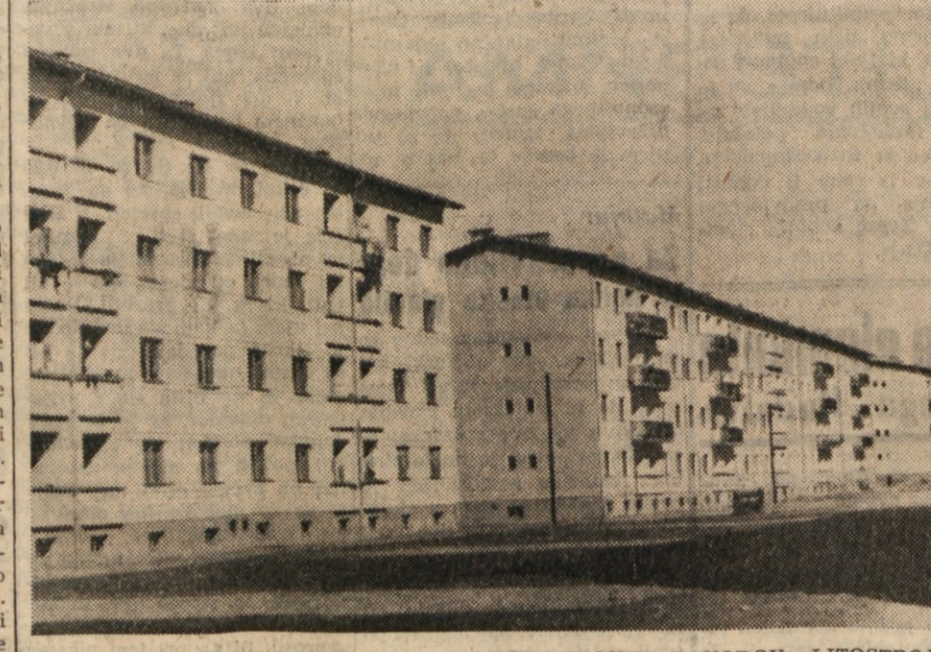
Skobeljni stroj, ki mu mi
pravimo spiana, ki mu mi
pravimo spiana, je «Tovarna
strojev» dobila komaj sedaj.

«Mi ga imamo od 1947 leta.»

Pri lažjih strojih so povsod
ženske, Marica Udovič je tri
mesece prakticirala, zdaj dela
že samostojno. Ob njej stoji
šestnajstletna učenka. Tako se
gradijo mladi strokovnjaki in
strokovnjakinje. Življenje je
za njih zgosteno in, ko jih
opazuje, se ti zdi, da jim niti
minuta ne uide brezplodno.

Socialistična domovina potre-
buje njihovo delo. Ono je vir
njene bogastva in ona sama
z njim vred je vsa, vsa njho-
va, zato jim je delo postalo
smisel in vsebina vseh iskanj.

V težki obdelovalnici stoji
stroj na 28 motorjev. Te vrste
jih je samo nekaj v Evropi.

STANOVANJSKI BLOK ZA DELAVCE TITOVH ZAVODOV «LITOSTROJ»

Pod svobodnim soncem

SPISAL *Lausguy* II. DEL

In sedaj bodo prišli, nje pa
ne bo, umrla bo sredi stepe,
umrla morda v gozdu od la-
kote. Glasno je zahtevala, z las-
mi si je zakrila lice in ga pri-
tisnila na vižnjo, roso zemljo.

Ko se je izolizila, se ji je po-
lagoma vračal mir in pogum.
Trudna omotica se ji je obesila
na trepalnice. Vstala je, toda
kolena so se ji šibila, sedela
je v vnovič, si dela čepko pod
glavo, si pokrila obraz z lasmi
in zaspala.

Cez dolgo se je stresla in pre-
budila. Sedla je, razdelila las
in jih odgrnila z obraza. Visoko
nad njo je žarelo sonce. Vsi
oblaki so se razkadiili, rosa v
travi se je posušila. Vroči žar-
ki so posušili mokro obleko, kri-
ji je umiril spanec, po udih je
začutila novo moč, srce je za-
jelo zopet iz čase upanja. Ozrla
se je po konju. Blizu nje se
je mirno pasel. Ko ga je po-
klicala, je prišel k njej, pripo-

ni glavno in pritislil k nje-
nemu vratu gorke nozdri. Lju-
binica ga je obšla in stisnila
njegovo glavo k sebi. Potaplja-
la ga je po vseh očeh in mu
govorila:

«Ti edini, moje upanje! Kaj-
ne, da me rešiš? Kako ti bom
stregla v gradšču! Kakor ko-
loba te bom krmila z zlatom
penicilo».

Nato je vstala. Ker jo je
žgalo v ustnicah, je šla po gazi,
ki jo je utri konj skozi loček,
v strugo pokleknila k sivemu
toimnčku, z roko posnela ze-
lena predena z vode in se na-
pila. Pojem se je vrnila, obr-
zadala konja in zajezdila.

Kam sedaj? Za njo planota,
pred njo griči in lesovi. Kako
so podobni gozdom Sloveni!
Kaj, če jo je Alanka nalagala,
ko je govorila o Donavi? Nic
se ni spominjala, če jo je Hun-
nesel pred vodo, ko jo je ugra-
bil. Morda je tabor na levem
bregu? Morda je blizu gradi-

la zopet na konja in jezdec
grizla oljnata jedra.

Popoldne je prišla na široko
ravnic sredi lesov. Silila je
mukanje govedi. Kakor iz gro-
bi je zadonel ta glas, ki je
votlo odmeval po gozdu.

«Pri ljuhide sem.»

Izdrila je bodale iz sedla in
ga skrla za pas. Odmočila je
konopec in ovezla nanj konje-
ter konec privezala za bukev.
Previdno je šla iz gozda proti
krajju, kjer se je glasilo mukan-
je. Dim se je dvigal, pri ognju
je videla nekaj otročev. Po-
gumno je šla proti njim. Ko so
jo zagledali ožgani, potrneili,
goli otroci, so zbežali in kričeli
se dreveli proti gozdu.

Ljubinici je zadisala pečena
repa. Skokoma je bila pri žer-
javici in pograbila, kar je mog-
la, nato pa bežala naglo h
konju nazaj. Hitro je bila v
sedlu. Ker ni imela poguma,
da bi šla k ljudem, je odbežala
z ukradenim repo skozi gozd v

nasprotno smer. Do večera ni
srečala nikogar. Tudi za njo ni
prišel nihče. Zato je poskala
prilopnega mesta, da bi pre-
nočila. Konja je spustila na pra-
vo, sama si je postlala pod de-
vesom. Za večerjo je použila
pečeno repo in žir, kar ga je
še imela. Mirno se je ulegla
hčerka svobodne narave pod
drevo na mah in pričela razmiš-
ljati o svoji usodi.

Ali komaj so zamigljale
zvezde, pa so se oglasili divji
glasovi. Konj na zelenici je ne-
mirno zahrzal. Ljubinica se je
hitro dvignila in prisluškala.
Po gozdu se je čulo sumenje v
listju. Vnovič zatulijo lačni
glasovi.

«Volčje!» je kriknila na glas.
Poskočila je ob debelu, da je
zasegla prvo vejo, poprijela se
hrasta s koleno in splezala na
drevo. Tuljenje se je oglašalo
njeni blizini, konji je zaduhal
nevarnost in pribežal prajoč
po zelenici. Po vsem lesu se je